

گناه از منظر آیت‌الله بهاء‌الدینی / راه سعادت از زبان آیت‌الله بهجت

آیت‌الله بهجت می‌گوید: کوچک و بزرگ باید بدانیم که یگانه راه سعادت دنیا و آخرت، بندگی خدای بزرگ است و بندگی در ترک معصیت است در اعتقادات و عملیات. آنچه را که دانستیم عمل کنیم و در آنچه که ندانستیم توقف و احتیاط کنیم تا معلوم شود.

آیت‌الله بهجت می‌گوید: کوچک و بزرگ باید بدانیم که یگانه راه سعادت دنیا و آخرت، بندگی خدای بزرگ است و بندگی در ترک معصیت است در اعتقادات و عملیات. آنچه را که دانستیم عمل کنیم و در آنچه که ندانستیم توقف و احتیاط کنیم تا معلوم شود.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، عامل مؤثر و خطرناکی که می‌تواند اتصال میان بنده و خدا را قطع کند، برکات وجودی و زندگی را بگیرد و زندگی زیبا و بهشتی انسان را به زندگی جهنمی و تاریک تبدیل کند «گناه» است. امام صادق (ع) می‌فرماید: پدرم می‌فرمود: چیزی بیشتر از گناه دل را تباه نمی‌کند، زیرا دل مرتکب گناهی می‌شود و بر آن اصرار می‌ورزد تا وقتی که گناه بر دل چیره شود و ارونه‌اش می‌کند.

بنابراین همانگونه که عبادت و بندگی خدای متعال، سعادت دنیا و آخرت و همچنین آرامش دل و جان را به ارمغان می‌آورد، گناه و معصیت نیز شقاوت و خسران دنیا و آخرت و همچنین دلهره، ترس، اضطراب و صدها پیامدهای دیگر را در پی دارد به طوری که پیامدهای شوم آن فقط در آخرت دامگیر فرد گناهکار نمی‌شود، بلکه آثار زیانبار آن در دنیا نیز مشاهده می‌شود.

از این رو مسئله «گناه» را از منظر چند تن از اساتید اخلاق مورد بررسی قرار دادیم که بخش نخست آن در ادامه می‌آید:

آیت‌الله انصاری همدانی

مکروهات، قرقگاه معصیت است و آدم را تا لب جهنم می‌برد و از کجا معلوم که انسان را هُل ندهد پس سعی کنید از مکروهات بپرهیزید.

آیت‌الله بهاء‌الدینی

انسان از یک طرف به جایی می‌رسد که جبرئیل هم نمی‌تواند همراه او برود و از یک طرف مسیری را طی می‌کند که گرگ‌ها هم از پشت سرش بر می‌گردند و می‌گویند ما تا این اندازه حاضر نیستیم؛ این هر دو اختیارش دست خود بشر است: «إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا».

خیال نکنید که انسان از روز اول، معصیت کار بوده است اشتباهات، تو را بیچاره کرده است همچنان که بشر از اول معتاد نیست. کج سلیقه‌ی مبتلایش کرده و الان دیگر نمی‌تواند کاری بکند. کج سلیقه‌ی در اسلام و در راه حق و باطل از همه بدتر است.

ما هنوز خدا را نمی‌شناسیم منشأ آن این است که آلوده هستیم اگر می‌خواهی خدای تعالی به تو کمک کند و از برکات خدا کمال استفاده را بکنی با حرف نمی‌شود. در خلوت و جلوت باید محرمات الهی را ترک کرد، باید توطئه‌ها، دروغ‌گویی‌ها، تهمت‌ها، کم‌فروشی‌ها، کلاه‌گذاری‌ها و شیطنتها را که اسمش را عقل گذاشته‌ایم کنار بگذاریم.

منشأ همه اشتباهات، خود انسان است ما به آن انسان کامل کاری نداریم چون به آن نمی‌رسیم. باید همت ما این باشد که کسی را آزاده نکنیم، مال کسی را نبریم، غیبت کسی را نکنیم و برای نجات از رذایل اخلاقی تلاش کنیم. «عمل صالح» انجام واجبات الهی و ترک محرمات است اینها ایمان را تقویت می‌کند، معصیت و نافرمانی خدا کار را به جایی می‌رساند که ایمان را از انسان سلب می‌کند اینگونه نیست که بگویید ما ایمان داشتیم و الان هم داریم.

اگر در مسیر شیطان قرار گرفتی و حرکت شما حرکت شیطانی بود این ایمان هم از شما گرفته می‌شود؛ «ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوءَ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ» عاقبت امر مردم معصیت کار این است که دیگر ایمان هم ندارند.

معصیت، انسان را به شیطان نزدیک می‌کند و بندگی خدا، انسان را به خدا.

اگر جلوی خود را در ارتکاب معاصی نگیریم حالمان به انکار و تکذیب و استهزاء به آیات الهی به جایی می‌رسد که از رحمت خدا ناامید می‌شویم. تمامی ابتلائات و مشکلات به اختیار خود ما پیش می‌آید یعنی چون ما اطاعت خدا را به اختیار خود ترک می‌کنیم و معصیت او را اختیار می‌کنیم به ناچار سزای کارهای ما گرفتاری و بلا برای ما است.

اگر کمی از راه منحرف شویم شیاطین جنی و انسی بر ما مسلط می‌شوند اگر کسی راه نجات و فلاح را پیدا کرد آسوده خاطر باشد که غرض همان است؛ عملاً پیمان ببندیم که در راه خدا باشیم و عزم بر خلاف نداشته باشیم و به گناهان صغیره نیز نزدیک نشویم.

جماعتی از اینجانب طلب موعظه و نصیحت می‌کنند اگر مقصودشان این است که بگوییم و بشنوند و بار دیگر در وقت دیگر بگوییم و بشنوند عاجزم و بر اهل اطلاع پوشیده نیست.

کوچک و بزرگ باید بدانیم که راه یگانه برای سعادت دنیا و آخرت، بندگی خدای بزرگ است و بندگی در ترک معصیت است در اعتقادات و عملیات. آنچه را که دانستیم عمل کنیم و در آنچه که ندانستیم توقف و احتیاط کنیم تا معلوم شود.

ترک معصیت در اعتقادات و عملیات و نماز اول وقت، کافی و وافی است برای وصول به مقامات عالیّه اگرچه هزار سال عمر کنی!